

TREĆI EUROPSKI KONGRES NACIONALNIH DRUŠTAVA ORTOPEDA I TRAUMATOLOGA (EFORT)

U Barceloni (Španjolska) održan je, od 24. do 27. travnja 1997., Treći europski kongres nacionalnih društava ortopeda i traumatologa u izvanrednoj organizaciji Europske federacije ortopeda i traumatologa te uz veliku potporu Ministarstva zdravstva i Vlade zemlje domaćina.

Puna aktivnost Kongresa i pratećih 20-tak simpozija, uz bogatu izložbu opreme i lijekova, nalik velesajmu, održavala se tijekom četiri radna dana, od 8-20 sati, sa manjom pauzom za ručak, u 15 tehnički izvanredno pripremljenih dvorana velikoga kongresnog centra, u samom središtu višemilijunskoga grada.

Govorni jezik Kongresa bio je engleski, a zaštitni znak, uz poznato drvo - simbol ortopedije, jedan od tornjeva kontradiktorne Gaudieve katedrale-Sagrada Familia.

Kongresu je, prema izjavi organizatora bilo nazočno nekoliko tisuća registriranih sudionika iz mnogih zemalja diljem svijeta. Hrvatsku su zastupali predstavnici nacionalnog udruženja ortopeda i traumatologa, kao uvaženi članovi kongresnih i drugih europskih odbora, predvođeni profesorima Kliničke bolnice za ortopediju, Šalata, Zagreb i Klinike za traumatologiju, Draškovićeva, Zagreb te desetak fizijatara, ponajprije iz navedenih ustanova, koji kao dio tima rehabilitiraju ortopedske i traumatizirane bolesnike. Iz Specijalnih bolnica za med. rehabilitaciju, unatoč njihovoj brojnosti i važnosti u rehabilitaciji navedenih stanja, ovom renomiranom skupu radovima su se pridružili samo predstavnici Specijalne bolnice iz Varaždinskih Toplica (dr. S. Potrebić, dr. R. Čop, dr. K. Sekelj-Kauzlarić i dr. N. Kauzlarić) i to nakon stroge i "slijepe" recenzije od Kongresnoga Znanstvenog odbora.

Znanstveno-stručni program bio je zanimljiv i opsežan te dobro vođen i točan, a odvijao se putem predavanja (21 uvodno predavanje od svjetski priznatih stručnjaka), seminara, simpozija, priopćenja, preko poster-sekcije, video i kompjutorske prezentacije. Diskusija je, međutim, bila egzaktna i vrlo oštra i nakon nje, profilirali su se kvalitetna stručna stajališta.

Svakodnevno su tiskane Kongresne novine koje su točno pratile zbivanja. Prvoga dana Kongresa održana je svečanost otvorenja, uz dojmivi španjolski plesni program. Sudionicima je odmah podijeljen opsežni Kongresni materijal te metro i autobusna karta za pet dana boravka, Zbornik radova na oko 700 stranica, tiskan kao posebno izdanje poznatog The Journal of Bone and Joint Surgery te odlično

pripremljena disketa radova (2200 sažetaka, od kojih je 690 prezentirano usmeno, a ostali putem postera).

Teme kongresa bile su: Opća ortopedija, Traumatologija, Tumori lokomotornog sustava, Ortopedija dječije i razvojne dobi, Kirurgija gornjih i donjih udova, Endoproteze, Kirurgija kralježnice, Artroskopija kao dijagnostička i terapijska metoda, Športske ozljede te slobodna priopćenja.

Sadržaj radova bio je uglavnom kirurški, nešto manje epidemiološki, a gotovo da i nije bilo radova iz područja rehabilitacije, iako su svi sudionici naglašavali njezino veliko značenje

Stoga su naši radovi o rehabilitaciji nakon fraktura zdjelice (Čop, Kauzlarić, Potrebica) i nakon ponovne zamjene zgloba kuka (Sekelj, Kauzlarić, Čop), a iznimno rad o usporedbi ratnih trauma lokomotornog sustava tijekom rata u Hrvatskoj s istim traumama tijekom drugih sukoba (Kauzlarić, Sekelj, Potrebica), izazvali veliko zanimanje nazočnih.

Veseli činjenica da se naša kirurgija i rehabilitacija te multidisciplinarni pristup svim područjima zdravstva, može uspješno usporediti s europskima. Međutim, naša "ratom prouzročena" iskustva i spoznaje nadilaze iskustva kolega iz zemalja u kojima je, na njihovu sreću, dugogodišnji mir. Zato su naši stručnjaci odgovarali na mnogobrojna pitanja, koja su im bila upućena s poštovanjem.

Dr. Katarina Sekelj-Kauzlarić